

Η μοναχική ζωή δείκτης τελειώσεως (2)

/ [Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

Συνέχεια από (1)

Αυτά δεν σημαίνουν ότι η φυγή από τον κόσμο εξασφαλίζει τη σωτηρία του ανθρώπου, αλλά ότι είναι θετικός και βοηθητικός παράγοντας. Όταν όμως ο άνθρωπος προσηλώνεται ολοκληρωτικά στο Θεό και το θέλημά του, τίποτε δεν μπορεί να εμποδίσει τη σωτηρία του. Ο ιερός Χρυσόστομος σημειώνει χαρακτηριστικά τα έξης: «Ουδέν κώλυμα γίνεται προς αρετήν τω νήφειν βουλομένω αλλ' έξεστι και χλαμύδα και ζώνην περικειμένω και γυναίκα έχοντα και

παίδων επιμελούμενον και οικετών φροντίζοντα και αρχήν εγκεχειρισμένον της αρετής πολλήν ποιείσθαι την επιμέλειαν»(12). Και ο όσιος Συμεών ο νέος Θεολόγος παρατηρεί: «Ούτε μέση πόλις εμποδίζει ημάς εις το κατεργάζεσθαι τας έντολάς του Θεού, εάν σπουδαίοι ώμεν και διεγυγερμένοι, ούτε ησυχία ωφελεί ή αναχώρησις κόσμου, εάν ραθυμώμεν και αμελώμεν»(13). Σε άλλη περίπτωση πάλι λέει ότι είναι δυνατό σε όλους, όχι μόνο στους μοναχούς αλλά και στους λαϊκούς, «το αεί και διηνεκώς μετανοείν και κλαίειν και δέεσθαι του Θεού, και δια των τοιούτων πράξεων και τας λοιπάς πάσας αρετάς κτήσασθαι»(14). [\(περισσότερα...\)](#)